

RESOLUCIONS JUDICIALS – AJUNTAMENT DE MATARÓ

-Llicències, Disciplina d'Obres i d'Activitats-

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA 1413/2017 DEL TRIBUNAL SUPREM, ESTIMATÒRIA PARCIAL, DICTADA EN EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU (109/2014), CONTRA LA MODIFICACIÓ DE L'ORDENANÇA MUNICIPAL SOBRE LES ACTIVITATS QUE ES REALITZEN DE NATURALESA SEXUAL, APROVADA PEL PLE MUNICIPAL EN SESSIÓ 12 DE GENER DE 2012.

La Senyora Núria Moreno Romero, regidora delegada d'Urbanisme, Desenvolupament Econòmic i Cultura, presenta la proposta següent:

“En data 6 de maig de 2015, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, sala contenciosa administrativa, secció tercera, ha decidit el següent:

Estimar en part el recurs contenciós administratiu interposat en nom i representació de “OTAR 22, SL” contra la modificació de l'Ordenança municipal sobre les activitats on es realitzin activitats de naturalesa sexual, aprovada definitivament el dia 12 de gener de 2012 (BOPB 7-2-12), ANUL·LANT i deixant sense efecte jurídic el seu article 8.2 (en quant limita la superfície de l'activitat principal a 500 m²) i el 9.4 (en quant limita la superfície dels reservats annexes al 10% de la superfície de l'activitat principal), així com la seva disposició transitòria. Sense imposició de costes).”

Contra l'esmentada sentència es va interposar recurs de cassació davant del Tribunal Suprem, que va fallar en sentència núm. 1413/2017, de data de 21/09/2017, desestimar el recurs interposat per l'Ajuntament de Mataró, i va imposar costes per tots els conceptes que no podran excedir de 4000 euros.

La sentència és desfavorable als interessos municipals, ja que amb la sentència del Tribunal Suprem confirma la sentència del TSJC, que estima en part el recurs contenciós administratiu interposat contra l'ordenança municipal reguladora dels establiments on es realitzen activitats de naturalesa sexual en dos apartats del seu articulat.

El TSJC manifesta que l'Ordenança estableix condicions per aquest tipus d'establiments a partir de la Llei 11/2009, article 26 apartat 2n, però aquestes

restriccions no han de suposar prohibir l'exercici d'activitats a la que es dediquen aquests locals. Aquestes restriccions no es corresponen a cap previsió de la llei ni persegueixen cap de les finalitats enumerades en els seus apartats.

El TS en sentència núm. 1413/2017 DE 21/09/2017 manté els mateixos raonaments que la sentència emesa pel TS núm. 909/2017 de 24/05/2017 (recurs 108/2014). La STS 1413/2017, desestima el recurs de cassació interposat per l'Ajuntament de Mataró contra la sentència de 06/05/2015 en recurs contenciós administratiu 109/2014. El Tribunal considera que l'Ordenança municipal es va dictar amb la cobertura expressa de la Llei catalana 11/2009, i la limitació de superfície no pot tenir per cobertura l'article 26.3 a) que donar cobertura a condicions o restriccions que tenen per finalitat evitar la "concentració d'establiments oberts al públic i d'activitats recreatives", o bé "garantir la seva coexistència amb altres activitats humanes o socials". El Tribunal en definitiva diu que no pot ser objecte de cassació el plantejament del tema per mandat de l'article 86.4 LJCA.

La present sentència del TSJC és ferma i no susceptible d'impugnació.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 19 d'octubre de 2017, proposo els següents

ACORDS:

Primer.- DONAR COMPLIMENT de la sentència número 109/2014, de 06/05/2015, dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya interposat per OTAR 22, SL contra la modificació de l'Ordenança municipal sobre les activitats on es realitzin activitats de naturalesa sexual, aprovada definitivament el dia 12 de gener de 2012 (BOPB 7-2-12), ANUL·LANT i deixant sense efecte jurídic el seu article 8.2 (en quant limita la superfície de l'activitat principal a 500 m2) i el 9.4 (en quant limita la superfície dels reservats annexes al 10% de la superfície de l'activitat principal), així com la seva disposició transitòria, sentència confirmada pel Tribunal Suprem amb sentència núm. 1413/2017, de data de 21/09/2017, i va imposar costes per tots els conceptes que no podran excedir de 4000 euros.

Segon.- NOTIFICAR la present resolució a acord al TSJC."

La present sentència és ferma i no susceptible d'impugnació.

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (4).